

dens Medlemmer med deres grundlæggende Motiver siger. Den allerførste Sætning, de har, er: Indskrænkning af Antallet af Instanser skal man søge at faa gennemført. Det er et af vore Hovedargumenter. Vi ønsker en Indskrænkning af Instanserne. Vi er gaaet med Flertallet til Ordningen med Distriktschefer med den Myndighed, Distriktscheferne skal have. Der kan maaske komme adskillige Vanskeligheder med en saadan Distriktschef, det kan være ret vanskeligt at sige, hvorvidt hans Myndighed gaar, om han staar under Afdelingschefen, som de nuværende Direktører fremtidig skulde hedde, eller om han sorterer direkte under Generaldirektøren. I Folketinget er det jo stærkt blevet fremhævet, at denne Distriktschef bliver en lille Generaldirektør ude i Landet; og vi indrømmer, at der er noget deri. Det kan godt være, det kan have sine Vanskeligheder at faa Myndighedsomraaderne der begrænset; men vi er alligevel ogsaa gaaet med til det Forslag. Før 1903 havde vi jo en Sektionsinddeling, altsaa en Ordning i Lighed med den, der nu er foreslaaet. Om den Ordning, vi havde den Gang, blev det sagt af Jernbanekommissionen i 1908, at den var vidtløftig og uheldig, og efter lange Forhandlinger fik vi saa den nugældende Lov, hvorved man lavede den kollegiale Styrelse og den lokale Ledelse. Men der var langt fra Enighed den Gang, idet der var et Mindretal, som var meget stærkt imod denne kollegiale Styrelse, som man kaldte det. Man sagde, at det var meget tiltalende i Teorien, men i Praksis vilde det vise sig at være ret uheldigt, og det er der maaske noget om. Derfor er vi ogsaa gaaet med til at ophæve den kollegiale Styrelse og har indsat Enevældet helt igennem. Det er jo ikke demokratisk, og selvfølgelig bløder vore demokratiske Hjerter under at skulle gaa med til noget saadant; men vi er altsaa dog gaaet med dertil. Men om een Ting var de allesammen enige i 1903, hvad enten de var i Flertal eller i Mindretal, og det var derom, at man ikke vilde have for mange Led, man vilde ikke have for mange Instanser. Man stredes om, hvorledes Inddelingen skulde være, om den skulde være i Sektioner eller i Kredse. Derom kan jeg sige, at det har ikke for Mindretallet været afgørende, om man kalder disse Inddelinger Distrikter, Kredse eller Sektioner. Vi mener, at i et saadant Land som Danmark, der ikke er saa forfærdelig stort, er det ikke nødvendigt at have 3 Led for at faa

dette Anliggende styret — ja, saa regner jeg endda ikke Stationerne med. Vi mener ikke, at det er nødvendigt at have de 3 Led, disse 3 Instanser, som Sagerne skal gaa igennem. I 1903 var man godt enig om at erklære, at det var netop denne Tredeleling, der gjorde, at det gik saa uheldigt, og at Sagerne blev saa vidtløftig behandlet. Naar vi er gaaet imod det, har vi to Grunde. Vi har som første Grund — ja, om det nu er den første eller den anden er ligegyldigt, men den ene Grund er den, at vi mener, det vil blive meget dyrere; og der henholder vi os særlig til en Skrivelse, som vi har faaet fra Ministeren, efter at der er afæsket Generaldirektionen en Erklæring. I denne Skrivelse oplyses det, som ærede Medlemmer kan gøre sig bekendt med ved at se her i Bilaget til Betænkningen, at den lokale Ledelse for Tiden koster saadant noget som 575,000 Kr., men naar Sektionerne bliver oprettet, som det lyder paa i Forslaget, vil der blive en Merudgift af 400,000 Kr., og deri er, saa vidt jeg kan se, hverken medregnet Inventar, Lokale, Lys, Brændsel eller Diæter til de mange flere overordnede Embedsmænd, vi skal have, saa jeg tror, den Sum er ingenlunde for højt regnet. Vi synes, at der er noget mærkeligt, ja, næsten stødende i disse Tider, hvor vi alle taler om Sparsommelighed, og hvor vi ogsaa kan trænge til at være mere sparsommelige, at man begynder denne nye Ordning af Statsbanerne med maaske at fordoble Udgifterne til den lokale Ledelse. Der har jo altid været talt om, at naar man skulde til en Omordning, skulde den blive mere økonomisk, og saa synes vi ikke, at det her foreslaaede i alle Tilfælde tyder i Retning af Økonomi. Jeg troede, at vi havde kunnet være enige om, at det i alt Fald vilde blive dyrere end det, vi har. Det synes, som om den ærede Ordfører (Hey) havde en lille Smule Betænknelighed derved og var kommet til den Anskuelse, at Ordningen kunde gøres noget billigere end den nuværende. Den Oplysning overrasker mig ganske betydeligt; jeg havde ikke opfattet den ærede Ordfører saaledes gennem det Arbejde, vi nu har slidt sammen i i 2 Aar. Og i Fjor, naar man læste Forhandlingerne i Folketinget igennem, lød Tonen ogsaa der, at den nye Ordning vilde ikke egentlig blive dyrere end den gamle. Der har man særlig henvist til, at man fra Centralledelsen skulde kunne tage noget Personale og lægge ud i Sektionerne. Jeg ved ikke, om der er grumme